

[Lønger]

foretage en spredning af asylansøgerne og flygtningene. Det er en vanskelighed, som vi også er helt opmærksomme på, og derfor vil jeg da gerne fremhæve, at netop i bemærkningerne til forslaget nævner vi, at en sådan spredning naturligvis aldrig kan foretages fuldt ud; det ville der også være problemer i, og der ville også være problemer i at foretage en egentlig matematisk spredning, fordi der også er andre forhold, der skal tilgodeses, bl.a. det, at centrene skal fungere optimalt, hvad der så end er deres opgave.

Både justitsministeren og hr. Bernhard Baunsgaard var inde på en kritik af forslaget, idet de mente, at man skulle skelne mere mellem asylansøgere og flygtninge. Jeg tror ikke, ministeren og hr. Bernhard Baunsgaard mener det samme med kritikken. Jeg har forstået på hr. Bernhard Baunsgaard, at hans kritik går på, at der i bemærkningerne står, at der er flygtninge ved Slette Strand, hvor der skulle stå, at der var asylansøgere – og det er selvfølgelig en fejl – hvorimod justitsministerens kritik, tror jeg, gik mere i retning af – hvis jeg nu tager fejl, må han rette mig bagefter – at han ikke mente, at mennesker i den første fase, altså i den fase, hvor de er asylansøgere, har brug for så stor kontakt til det lokalsamfund, de er i nærheden af, måske ud fra nogle betragtninger om, at det kan være u hensigtsmæssigt at begynde det, der hedder integrationsbestrebelse, på det tidspunkt. Hvis det er det, ministeren mener, er jeg uenig, for selv om sagerne endnu ikke er afgjort, kan der være mange gode grunde til, at de udlændinge, der er asylsøgende, har kontakt med danskere. Der kan bl.a. være den gode grund, at vi skal hindre nogle episoder, som måske kan skyldes det, vi på godt dansk kalder for økuller.

Ministeren sagde også, at man var i stand til at klare indkvarteringen, og her tænker jeg på Dansk Røde Kors. Det er også mit indtryk, at nogle gange er man det, og andre gange er man det altså ikke. Derfor vil jeg gerne fremhæve en helt speciel side af vore bemærkninger til forslaget, nemlig at vi faktisk er interesseret i, at der er en vis overkapacitet, og det er der to grunde til. Den første er, at de mennesker, der søger til Danmark for at få asyl, kommer i en ujævn strøm, og den anden er, at vi gerne vil have mulighed for ikke ligefrem at skulle samle

dem af asylansøgerne, der ikke kan lide hinanden.

Derimod bemærkede jeg ikke i ministerens indlæg – og det synes jeg nok var et problem – noget om det u hensigtsmæssige, der er ved, at man i nogle mindre lokalsamfund foretager en så tæt koncentration af asylansøgere, som man har gjort.

Fru Birgith Mogensen var i sit indlæg inde på, at en blid opfordring til kommunerne måske kunne være det bedste, folketinget kunne gøre. Det er jeg for så vidt ikke uenig i. Selv om spørgsmålet om lovgivning er nævnt i selve beslutningsforslaget og også i bemærkningerne, og det er det, det går på, siger vi også meget klart, at det bedste vil være, at der ikke skal lovgives om spørgsmålet, men vi vil godt markere, at vi i givet fald ville foreslå, at man lovgav om det. Det kan jo, som hr. Maisted sagde, være problematisk. Hr. Maisted mente ganske vist, at der ikke var nogen kommune, der frivilligt modtog flygtninge. Det er forkert, men vores holdning til det er, at de kommuner, der frivilligt modtager flygtninge, ikke skal udnyttes og overbelastes, fordi der er andre, der ikke vil.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at forslaget er fremsat på foranledning af, at nogle lokale beboere i Fjerritslev i forrige måned sagde, at nu ville de ikke have flere asylansøgere i deres område. Men da de sagde det, var det – i modsætning til andre, der havde sagt det samme – ikke et forsøg på at unddrage sig en opgave eller et udslag af fremmedhad. Der var tværtimod tale om mennesker, som havde arbejdet seriøst, for ikke at sige puklet, i mange måneder for at hjælpe med at integrere og støtte de udlændinge, der opholdt sig i deres område, og de advarede nu mod planløsheden i placeringen af flygtningene. På den baggrund synes vi, det må tages alvorligt. De pegede især på, at planlægningen tilsyneladende styres af, hvor der tilfældigvis er et ledigt hotel, og det er noget, som vi også godt kan se.

Proceduren er, at det er Dansk Røde Kors eller Dansk Flygtningehjælp, der i sidste instans står med problemet med at skaffe egnede lokaliteter – eller måske mindre egnede lokaliteter, hvis det er nødvendigt. Det opsøgende arbejde ligger stort set ikke andre steder, og trods god vilje har de selvfølgelig